

Sygn. akt IV CSK 43/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa J. Ł. i A. C.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "Z." w L.
o uchylenie uchwały,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 lipca 2016 r.,
na skutek dwóch skarg kasacyjnych powódek – J. Ł.
oraz A. C.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie
z dnia 6 października 2015 r., sygn. akt I ACa 274/15,

**odrzuca obydwie skargi kasacyjne i zasądza od każdej
z powódek na rzecz pozwanej kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł
tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powódki J. Ł. i A. C. wniosły skargi kasacyjne od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 6 października 2015 r., oddalającego ich apelacje od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 28 stycznia 2016 r., oddalającego powództwa w połączonych do wspólnego rozpoznania sprawach wniesionych przez obie powódki, których wspólnym przedmiotem było żądanie uchylenia uchwały nr [...] zarządu pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej Z. w L. z dnia 26 listopada 2012 r. w sprawie określenia przedmiotu odrębnej własności lokali mieszkalnych, lokali użytkowych i garaży na nieruchomości przy ul. [...] w L.. Powódki kwestionowały zgodność z prawem utworzenia nieruchomości czterobudynkowej skoro możliwe i celowe było dokonanie podziału prowadzącego do powstania nieruchomości jednobudynkowych. Sądy obu instancji wskazały na niespójność zgłoszonego żądania (o uchylenie uchwały) z podstawą żądania (niezgodność uchwały z prawem) i niedopuszczalność orzekania o innym roszczeniu niż zostało zgłoszone, a ubocznie uznały powództwa za nieuzasadnione także merytorycznie, ponieważ zaskarżoną uchwałę oceniły jako zgodną z prawem.

W skargach kasacyjnych powódki podniosły zarzuty w ramach obydwu podstaw kasacyjnych z art. 398³ § 1 k.p.c. i wniosły o uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy lub przekazanie tej sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu, a także o orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego. W skargach nie wskazały wartości przedmiotu zaskarżenia. Wezwane do uzupełnienia tego braku przez Sąd Apelacyjny zajęły stanowisko, że zgłoszone przez nie roszczenie ma charakter niemajątkowy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a w sprawach o prawa majątkowe zawierać również oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia. W rozpatrywanej sprawie skarżące nie wskazały wartości przedmiotu zaskarżenia mimo wezwania wystosowanego przez Sąd Apelacyjny, zajęły bowiem stanowisko, że zgłoszone żądanie ma charakter niemajątkowy, ponieważ domagają się

uchylenia (ewentualnie unieważnienia) uchwały zarządu spółdzielni mieszkaniowej. Wyrażony przez skarżące pogląd jest nieprawidłowy. Zgodnie z uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2010 r. (III CZP 126/10, OSNC), której nadano moc zasady prawnej, sprawa o uchylenie, ustalenie nieistnienia oraz o stwierdzenie nieważności uchwały organów spółdzielni jest sprawą o prawa niemajątkowe, w której skarga kasacyjna jest dopuszczalna (art. 398¹ § 1 w związku z art. 398² § 1 k.p.c.), jeżeli przedmiotem zaskarżonej uchwały są prawa lub obowiązki o charakterze niemajątkowym. W jej uzasadnieniu szeroko przedstawione zostało orzecznictwo, wskazujące, że stanowisko zajęte w uchwale stanowi rezultat długoletnich procesów wykładni, uwzględniający doktrynalne rozróżnienie praw majątkowych i niemajątkowych oraz analizę systemową powództw służących zaskarżaniu uchwał, przewidzianych w aktach prawnych dotyczących różnych podmiotów i jednostek organizacyjnych. Jest to instrument prawny służący ochronie praw członka spółdzielni i jego interesów, wobec czego właściwym punktem odniesienia dla oceny charakteru sprawy, w której powód korzysta z takiego uprawnienia, jest przedmiot uchwały, pozwalający na określenie, jakie prawa i interesy - o charakterze majątkowym czy niemajątkowym - podlegają ochronie prawnej w danym postępowaniu. Skutkiem żądanego orzeczenia sądowego ma być ustanie stanu związania skarżącego daną uchwałą lub zaprzestanie jej oddziaływania na sferę jego uprawnień. Zaskarżona przez powódki uchwała w sposób niewątpliwy rzutuje za zakres ich uprawnień majątkowych, skoro określa przedmiot odrębnej własności lokali, którą powódki będą miały prawo uzyskać. Tym samym powódki - nie podając na wezwanie Sądu Apelacyjnego wartości przedmiotu zaskarżenia, mimo że zgłoszone przez nie żądanie miało charakter majątkowy - nie uzupełniły braku formalnego swoich skarg kasacyjnych co uzasadnia odrzucenie tych skarg na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.

Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z treści art. 98 § 1 i 3, art. 99 i art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., a wysokość tych kosztów z postanowień § 2 ust. 1 i 2, § 10 ust. 1 pkt 1 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności

radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461) w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804).

jw